

[Ivar Nørgaard.]

blade, der står regeringen nær — et enkelt, der står et af medlemmerne her i salen særdeles nær — givet udtryk for, at man måtte indstille sig på, at en ny lov først kunne gennemføres til næste finansår, og at man altså ikke skulle regne med, at man fik en lov i år med virkning for finansåret, som denne normeringslov dækker. Ja, det blad, som har en nær tilknytning til et medlem her i salen, hævdede oven i købet, at det ville være en limpind, tjenestemændene ville være hoppet på, hvis de regnede med, at der ville komme en ny lov med virkning for det kommende finansår.

Jeg finder derfor anledning til at spørge lønningsministeren, hvad der er regeringens hensigt. Hvis man nemlig ikke gennemfører en lov med virkning fra dette finansårs begyndelse, er forudsætningerne for dette normeringslovsforslag jo faldet bort, så måtte konsekvensen være, at man kom med afgørende ændringer i dette forslag og altså lavede et ganske andet forslag end det, der her foreligger. Tjenestemandorganisationerne accepterede, at man ikke arbejdede med nynormeringer i den forrige og denne normeringslov ud fra den klare forudsætning, at man fik en ny tjenestemandsløvslov.

Sagen er jo den, at der er behov for at ændre ved lønrelationerne radikalt, noget, der heller ikke ville kunne gøres ved en normal normeringslov, idet lønrelationerne ikke mere svarer til de faktiske forhold på arbejdsmarkedet. Det har bevirket, at der er opdæmmet en række berettigede krav fra tjenestemændene, og det har bevirket, at man heller ikke i det lange løb kan administrere særlig effektivt, hvis man ikke får klaret disse problemer. Jeg gør opmærksom på, at det ikke kun er de mennesker, der direkte er omfattet af tjenestemandsløvgivningen, en heldig løsning af denne sag har betydning for. Det er også en række andre mennesker, først og fremmest hele den store gruppe, som er ansat i det, vi kalder tjenestemandslignende stillinger, alle folk inden for børne- og ungdomsforsorgen f. eks., men også en række mennesker, der er kommunalt ansat og ansat i institutioner, hvis forhold på afgørende måde bliver berørt af, hvordan vi løser spørgsmålet om en ny klassificering.

Jeg spørger altså: kan vi gå ud fra, at fremsættelsen af dette lovforslag med de bemærkninger, det indeholder, er en tilkendegivelse fra regeringen om, at man vil gennemføre en ny tjenestemandsløvslov med virkning fra 1. april d. å., hvad vi fra socialdemokratiet går ud fra?

Adam Møller: Selve forslaget til normeringslov giver mig ikke anledning til mange bemærkninger, idet det kun er nogle enkeltbestemmelser, der alle har passeret lønningsrådet og fået udtalelse fra lønningsrådet.

Nu er der jo med anledning af dette lovforslag rejst spørgsmålet om, hvornår tjenestemandsløvgivningen i øvrigt kan blive endeligt udformet i en ny lov. Jeg vil da gerne for mit vedkommende sige, at det er klart, at man i lang tid, siden denne kommission blev nedsat i november 1965, har ønsket, at der skulle komme en ny tjenestemandsløvgivning, som jo dels berører stats-tjenestemændene, dels skolens, folkekirkens og en række andre institutioners tjenestemænd, idet der efterhånden er mange punkter, hvor forholdene både set fra disse tjenestemænds synspunkt, men ikke mindst også set fra statens synspunkt ikke er hensigtsmæssige. Jeg tænker på den ansættelsesform, som jo har bredt sig mere og mere, hvor man i stedet for at ansætte i tjenestemandstillinger, hvor det i og for sig kunne være hensigtsmæssigt at gøre det, har valgt en overenskomstansættelse til væsentlig højere priser for statens vedkommende, end hvis det havde drejet sig om tjenestemandansættelse.

En forudsætning for, at folketinget kan gennemføre en ny lovgivning, en forudsætning for, at regeringen kan forelægge et forslag til en ny tjenestemandsløvslov, er naturligvis en afslutning af kommissionens arbejde. Kommissionen er som bekendt nedsat af den daværende regering i november 1965, og det kommissorium, den oprindeligt fik, ændrede ministeren, det nuværende ærede medlem hr. Ivar Nørgaard, ved et supplerende kommissorium af 3. maj 1966, således at man inddrog nye områder under kommissionens arbejde.

Jeg vil gerne gøre den personlige bemærkning, at jeg har været medlem af denne kommission siden 1966, og både i 1966 og